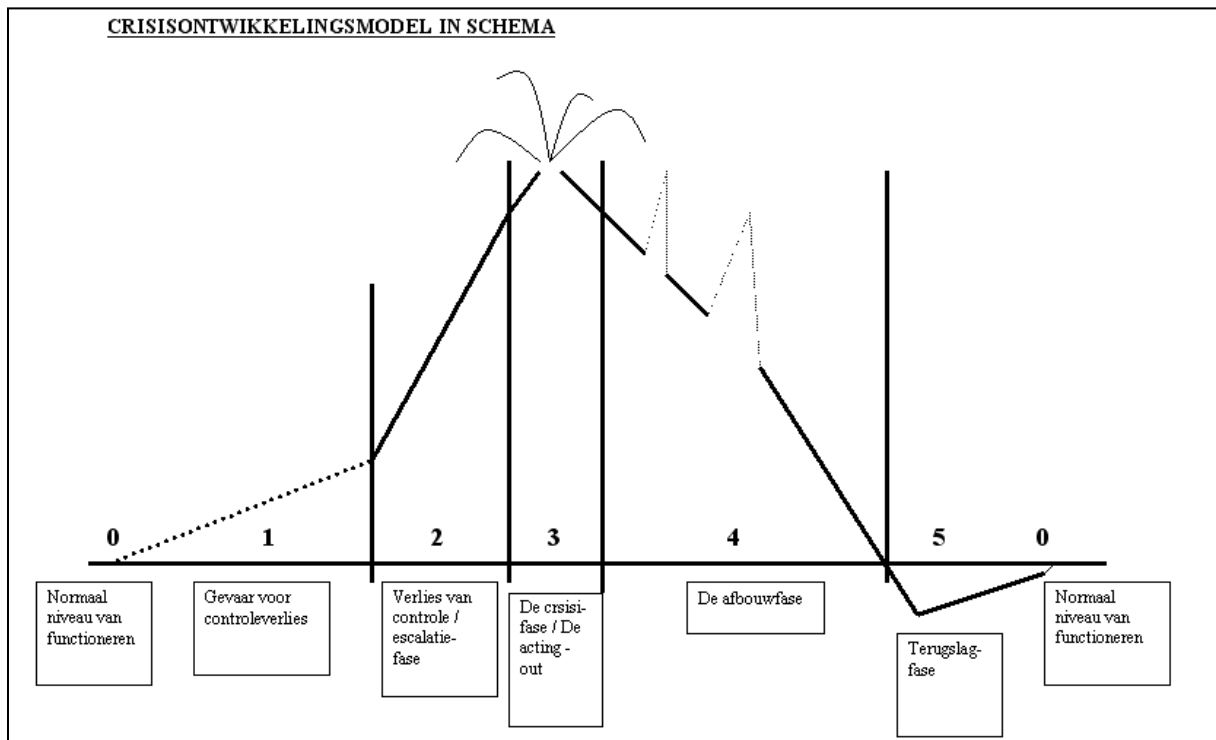

Omgaan met agressie

In ons ziekenhuis worden we geregeld geconfronteerd met allerhande vormen van agressie. We merken dat sommige kinderen en jongeren geen andere uitweg vinden dan het stellen van agressie. Ook deze kinderen en jongeren verdienen steeds en voortdurend onze aandacht. We zijn overtuigd dat zij moeten kansen blijven krijgen en recht hebben op een afgestemde aanpak en behandeling.

In het omgaan met agressie gebruiken we het **crisis ontwikkelingsmodel**. Het model geeft ons inzicht in de manier waarop crisissen ontstaan en kunnen escaleren. Het beschrijft 6 fasen in de ontwikkeling van een crisis en leert ons verder welke preventieve acties bij de individuele patiënt mogelijk is een escalatie kunnen voorkomen.

Elke fase vraagt een specifieke aanpak en houding van de hulpverlener. Het is belangrijk om de verschillende fasen te kunnen onderscheiden. Indien het niet mogelijk was om de situatie te ontmijnen en er toch een escalatie was, wordt het model opnieuw gebruikt om het incident te analyseren en verbeteracties af te spreken. Deze verbeteracties zorgen er voor dat het behandelplan nog specifiek afgesteld wordt op de individuele noden.

Naast het gebruik van het crisisontwikkelingsmodel gebruikt zowel de Korbeel als de Patio de methodiek van vroegsignalering. Het team maakt samen met het kind/de jongere en zijn betrokken context een inschatting van de risico's op en de aanpak van agressie. Het elektronisch patiëntendossier bevat een neerslag van dit overleg en wordt gebruikt in de patiëntenbespreking.

In de Patio volgen jongeren een training boosheidcontrole. Het doel hiervan is de zelfcontrole te verbeteren en de agressie te reduceren, zodat in ruzieachtige situaties niet met agressie gereageerd wordt. Er wordt ingezet op het zicht krijgen van de eigen boosheid, het controleren en reduceren ervan. Op basis hiervan wordt met de jongere een vroegsignaleringskaart opgemaakt.

Indien een escalatie onvermijdbaar was en afzonderen de enige resterende optie blijft om de veiligheid van de patiënt en of zijn omgeving te verzekeren, wordt dit steeds volgens de principes van Persoons- en Teamgerichte Veiligheidstechnieken (PTV) uitgevoerd. Dit past binnen de attitude die van iedere hulpverlener wordt verwacht en waarbij steeds gestreefd naar een zo kort mogelijke maatregel.

Een agressie incident heeft niet het gevolg dat de relatie definitief verbroken worden, maar net wel tot een ander niveau worden gebracht. Na een incident wordt aandacht besteed aan het herstel. In overleg met de jongere en betrokkenen wordt nagegaan waaruit het herstel kan bestaan. Jongeren kunnen aan de hand van een herstelbox op een creatieve manier hun excuses aanbieden, letterlijk de schade mee helpen herstellen, of een herstelgesprek hebben met hun slachtoffer(s).

'Acting out' komt vaak voor in de problematiek van onze kinderen jongeren en wij zijn overtuigd dat dit nooit een tegenindicatie voor opname, of een reden voor (gedwongen) ontslag mag zijn.

We juichen de maatschappelijk discussie rond vrijheidsbeperkende maatregelen toe, gezien ze ons helpt in het steeds kritisch omgaan met dit thema.